

אם יש לך חייל במשפחה - שלח לו את העמודים האלה!

העולם הזה - כוח חדש * מוסף לבחירות * העולם הזה - כוח חדש * מוסף

כל הארץ חזית - כל העם צבא - כל חייל חושב!

לצה"ל בנאהבה

בבחירות לכנסת השישית קיבלנו בקלפיות הצבאיות אחוז הגבוה פי שניים וחצי מן האחוז שקיבלנו בקלפיות האזרחיות. בבחירות בהסתדרות, לפני חודש, קיבלנו בקלפיות הצבאיות אחוז הגדול פי שלושה מן האחוז שקיבלנו בקלפיות האזרחיות.

מדוע?

מפני שתנועת העולם הזה - כוח חדש היא תנועה של צעירים. היא מדברת בשפה של צעירים. היא חושבת בשפה של צעירים. מפני שתנועתנו, אשר בראשה עומדים שני חיילי קומנדו ("שועלי שמשון") שנפצעו בקרבות, מבינה את צרכיהם של חיילי צה"ל, ולוחמת עבורם. מפני שתנועתנו היא תנועת השלום בהיא הידיעה, ומי כמוך, החייל, שואף לשלום ורוצה בו?

מפני שתנועה זו, הפועלת ללא הרף למען השלום, דואגת באותה שעה לצרכי הבטחון, והשכנוען העולם הזה צמוד לנעשה בצה"ל יותר מכל עתון אחר בארץ.

אנחנו צבא הקבע של השלום

תוכנית השלום שלנו היא תוכנית מעשית. היא תוכנה כמו שלמדנו בצה"ל לתכנן מיבצעים. אין זה אוסף של מליצות, כפי שמקובל בארץ כשמדברים על שלום. זהו מיבצע מתוכנן, שכל סיכויו וסכנותיו מחושבים מראש.

לכן קמו כמה מראשי צה"ל לשעבר ותמכו ברעיונות אלה. ביניהם אלוף (מיל.) מתי פלד, אחד האנשים שניצחו על מלחמת ששת הימים. או אלוף (מיל.) חיים הרצוג, שהשמיע לא פעם דיעות בזכות הקמתה של מדינה פלסטינית. אלה, ורבים אחרים, רואים בהקמת מדינה פלסטינית את הערובה לבסתרון המדינה בעתיד.

אבל אינך צריך להסכים לכל פרטי תוכניתנו. תמוך בנו, כדי שתוכל להיות בטוח שמישהו בכנסת יחשוב ללא הפסק על השלום, שמישהו לא יתייאש מן השלום לעולם, שמישהו יצביע על כל הזדמנות, על כל קורטוב של סיכוי לפעול למען השלום. לא נרפה מתפקיד זה. אנחנו צבא הקבע של השלום.

רק"ח שונאת אותנו

היא משמיצה אותנו ללא הפסק, היא טוענת שאנחנו מחרחריימלחמה, שיכורייצה"ל, מטיפים לפולחן של תותחים וטאנקים.

מפני שגם בשעה שאנחנו לוחמים על השלום, ברור לנו שיש לחשל את עוצמת המגן של המדינה, את צה"ל.

רק"ח פירסמה כרוז מיוחד כדי לגנות אותנו על כי הענקנו לרמטכ"ל צה"ל, רב-

אלוף חיים בר-לב, את התואר של "איש השנה". אנשי "שלום" למיניהם תקפו אותנו על כי הצבענו, ב-5 ביוני 1967, למען המלחמה וממשלת-הליכוד.

איננו מתביישים בכך. צה"ל חזק, יעיל וחמוש הוא תנאי חיוני להשגת השלום. אך אל נשכח לרגע כי אין מטרה אחרת לצה"ל מלבד זו: להבטיח את בטחון המדינה כדי שנוכל להשיג את השלום!

תן טרמפ לחייל

דאגתנו לצה"ל לא התבטאה במליצות ריקות, כמקובל בחוגים רבים. לא הדבקנו תחיות של "כל הכבוד לצה"ל". הדבקנו תחיות של "תן טרמפ לחייל!"

אורי אבנרי יזם את הקמתו של הוועד הציבורי, ששיכנע אלפי אזרחים להדביק תווית אדומה זו על שמשת מכוניתם - ולהתחייב לקחת כל חייל המחכה לטרמפ.

במשך ארבע השנים של הכנסת השישית ניהל אורי אבנרי מאבקי-חייד בתל-יפוסיק להטעת חניגם של כל חייל במדים, בכל הרכיבות והאוטובוסים. ביום 19.1.66 הגיש על כך הצעה לסדר-היום. סגן-שר-הבטחון של אז, צבי דינשטיין, הציע להסיר את ההצעה מסדר-היום! לפי פקודת מפא"י, הצביעה הכנסת ב-31 קולות נגד 18 לדחות את ההצעה!

אבנרי לא הירפה ממאבק זה. ביום 4.6.69 העלה את ההצעה שוב. לפי המלצת שר-הבטחון משה דיין, היא נתקבלה הפעם והור עברה לוועדה. אולם הוועדה אישרה רק חלק קטן ממנה - הפסעה חניגם בכרטיס, אך לא

אורי אבנרי מדבר אל חיילי צה"ל

אנחנו רוצים שהממשלה תטיל על מטה פעולה מוסמך לבדוק את כל הנתונים.

שתטיל על מטה זה להכין כמה וכמה תוכניות אלטרנטיביות. שתשקול כל תוכנית לחוד, בלי סנטימנטים ובלי אידאולוגיות. שתקבע איזה תוכנית היא המבטיחה ביותר והפחות מסוכנת.

שהיא תנסה באופן מעשי, באמצעות צוות מאומן ומקצועי, להגשים תוכנית זאת.

אין בכך שום סכנה, כי איש אינו מציע לסגת אף משעל אדמה אחד של אדמה כבושה, אלא אחרי השגת שלום של ממש, אמיתי, בריקימא, עם הסדרייבטחון מוצקים. אנחנו רוצים רק שבשעה שאנחנו מחזיקים בכל אותן אדמות, בשעה שאנחנו שופכים עליהם דם, דם רב, ייעשה נסיון רציני, מקצועי תוכנית, רצוף, להשיג את השלום.

האמת היא שבכל המנגנון העצום של מדינת ישראל אין אף גוף מקצועי אחד המסוגל לתכנן מיבצעי-שלום.

לפני תריסר שנים הצעתי לממשלה להקים מיניסטריון מיוחד, בראשות שר, שירכז בידיה את כל העניינים הנוגעים להשגת שלום בין ישראל והעולם הערבי, וישעמוד לרשותו צוות מאומן גדול.

קראנו לכך "מסכ"ל לבן". אמרנו שיתכנן ויבצע מיבצעי שלום, כשם שמסכ"ל-החאקי, מסכ"ל צה"ל, מתכנן ומבצע מיבצעי-מלחמה (והלאהי באותה יעילות).

על כך אנחנו רוצים להילחם בכנסת השביעית.

(שידורו של אורי אבנרי ברדיו, 12.10.69. אנחנו, אנשי תנועת העולם הזה - כוח חדש, מאמינים שאפשר להשיג שלום, שיש כמה וכמה דרכים להשגת השלום, כשזה תלוי לא מעט גם בנו. לא אשאל הפעם איזה שלום אנחנו רוצים. אשאל איך להשיג אותו.)

וכאן אני רוצה לדבר אליך בשפה של חיילים. אם אומרים למפקד חטיבה שעליו לכבוש בכל מחיר יעד מסויים, מה הוא עושה?

הוא מטיל על אנשי המטה שלו להכין לו כמה תוכניות אפשריות. כל תוכנית כזאת תהיה מבוססת על הערכת כוחות האויב, על הערכת הכוחות העומדים לרשות החטיבה, על פרי עבודה של תכנון ומודיעין.

בסוף יצטרך המפקד להחליט שתוכנית מסויימת היא הטובה ביותר. וברגע שהחליט כך, יקויש את כל כוחו ומרצו כדי להגשים אותה.

זוהי השיטה של צה"ל. ומכיוון ששיטה זו היא טובה, צה"ל הוא גוף יעיל. לא רק צבא מעולה - אולי הטוב בצבאות העולם - אלא גם מוסד המוכשר לאין שיעור יותר מכל מוסד אחר במדינת ישראל.

ועכשיו אנדי לך את כל תורתנו על רגל אחת: אנחנו רוצים שממשלת-ישראל תתייחס אל כיבוש היעד ששמו שלום, כשם שכל מפקד בצה"ל מתייחס לכל משימה אחרת של כיבוש יעד.